

Arrest

nr. 236 645 van 9 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X en X handelend in hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van hun minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend in hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van hun minderjarig kind X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 28 november 2019 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 februari 2020.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2020 met toepassing van artikel 3, zesde lid, van het bijzonder machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken.

Gelet op de pleitnota van 25 mei 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij(en) de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster, die minderjarig is, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat gezien haar leeftijd en haar daaruit voortvloeiend onvermogen om haar uit te drukken haar verzoek om internationale bescherming integraal gebaseerd is op de verklaringen die haar ouders hebben afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud van haar minderjarige broer.

Blijkens de bestreden beslissing wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekster geweigerd o.a. omdat wat betreft de stelling dat de vluchtmotieven van haar vader nog steeds zouden bestaan en deze op die manier ook invloed zouden hebben op haar situatie benadrukt dient te worden dat de motieven die indertijd werden ingeroepen door haar vader niet werden aangenomen door de bevoegde instanties, evenmin kan worden aangenomen dat haar vader in een bloedvete zou zijn terecht gekomen (en dat zij hier ook het slachtoffer zou van worden), de algemene gebeurtenissen omtrent de negatieve houding van Russen ten aanzien van Albanesezinnen betreurenswaardig zijn, maar geenszins kunnen doen besluiten dat zij louter omwille van haar gedeeltelijk Albanese origine persoonlijke vervolging dient te vrezen binnen de Russische Federatie, evenmin op basis van de algemene gebeurtenissen kan worden gesteld dat op heden haar leven of fysieke integriteit bedreigd wordt binnen de Russische Federatie, dat ofschoon het CGVS er zich van bewust is dat een terugkeer naar een land van oorsprong voor jonge kinderen een moeizaam proces kan zijn met de nodige aanpassingsmoeilijkheden, dient te worden gesteld dat dit an sich niet kan doen besluiten tot een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade, en dat haar moeder op geen enkele wijze haar bewering heeft onderbouwd dat zij in Rusland vreest te worden aanschouwd als een landverraadster omwille van haar verblijf en verzoek in België. De commissaris-generaal merkt nog op dat de ingeroepen motieven de facto motieven zijn in hoofde van haar ouders. Het is dit opzicht bevreemdend te moeten vaststellen dat haar ouders in haar naam een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend en hierbij quasi uitsluitend verwijzen naar asielmotieven die betrekking hebben op hun persoon. Indien de actueel aangehaalde asielmotieven op waarheid berusten kan er immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat ook haar ouders tegelijkertijd een volgend verzoek in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet zouden indienen. De vaststelling dat zij nagelaten hebben dit te doen, ondermijnt dan ook de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging in hoofde van haar en haar ouders.

3. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch zij onderneemt geen ernstige poging om deze motieven te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoekster toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter manifest in gebreke blijft. Verzoekster beperkt zich immers louter tot het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter diens bevindingen geenszins weerlegt, noch ontkracht.

4. Het volstaat niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke.

In zoverre verzoekster aanvoert dat de commissaris-generaal niet heeft onderzocht en niet heeft gemotiveerd waarom haar de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, dient te worden opgemerkt dat dit feitelijke grondslag mist. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven (deels) gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Verzoekster brengt evenmin concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar de Russische Federatie een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

5. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6. *Bijgevolg lijkt verzoekster niet aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar de Russische Federatie.*”

2. Met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de Vreemdelingenwet, heeft de verzoekende partij voor de inwerkingtreding van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 gevraagd om gehoord te worden. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit heeft de verzoekende partij op 25 mei 2020 een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient te worden benadrukt dat de pleitnota niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3. In de pleitnota van 25 mei 2020 wordt het volgende aangevoerd en benadrukt: *“De ouders van verzoeker dienden in naam van A.(...) een nieuw verzoek tot internationale bescherming in. het kind is geboren binnen een gemengd huwelijk. De vader Arthur is nl. Albanees en de moeder is van Russische afkomst. Hierdoor werd het gezin verstoten door beide families en vrezen zij achtervolging bij terugkeer. De vraag stelt zich: naar waar moeten ze terugkeren – Albanië of Rusland? Moeder Yelena, is een verstandige vrouw. Dit bewijzen ook de stukken die gevoegd werden bij hun regularisatieaanvraag o.b.v. art. 9bis, doch door de onzekere situatie waarin zij zich al jaren bevinden en de vrees die zij koestert t.a.v. haar overheid (door hun gemengd huwelijk), heeft verzoekster een vrees ontwikkeld voor de overheid in het algemeen. Tevens staan beide kinderen, zowel A.(...) als Ar.(...), onder toezicht van de Jeugdrechtbank. De angst die deze onzekere situatie heeft teweeggebracht, heeft complottheorieën in het hoofd van zijn moeder doen ontstaan, wat uiteraard een enorme weerslag heeft op de kinderen. Gelet op deze uitzonderlijke situatie waarin het gezin zich bevindt, zal u wel het verzoek tot internationale bescherming positief willen bevinden en A.(...) het statuut van vluchteling dan wel het statuut van subsidiaire bescherming te willen toekennen.”*

De Raad stelt vast dat in voormelde pleitnota geen valabele argumenten worden aangebracht die afbreuk vermogen te doen aan hetgeen in de beschikking van 11 februari 2020 en de bestreden beslissing wordt vastgesteld. Men beperkt zich in de pleitnota immers louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het toelichten van huidig verzoek om internationale bescherming van A.B., de verzoekende partij (het dochtertje) van nog geen anderhalf jaar oud, alsook het formuleren van enkele algemene opmerkingen welke niet of nauwelijks verband houden met voorliggend verzoek om internationale bescherming –zoals het feit dat verzoekende partij en haar broer in België onder toezicht van de jeugdrechtbank staan en erop gewezen wordt dat hun moeder Y. een verstandige vrouw is en dit uit de stukken van haar aanvraag 9bis blijkt en zij met complottheorieën in haren hoofde te kampen heeft-, zonder dat in de pleitnota evenwel *in concreto* wordt ingegaan op en er daadwerkelijk (inhoudelijke) repliek wordt geformuleerd op de in voormelde beschikking opgenomen grond.

Waar in de pleitnota de vraag wordt gesteld naar waar zij moeten terugkeren, Albanië of Rusland, stipt de Raad aan dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt, en wijst hij erop dat de nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij, *in casu* Rusland dus, gelet op de Russische nationaliteit van A.B.. Verzoekende partij A.B. maakt evenwel geen vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming ten aanzien van de Russische Federatie aannemelijk, zoals in voormelde beschikking en de bestreden beslissing wordt vastgesteld, vaststellingen welke niet worden ontkracht of weerlegd.

4. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar de Russische Federatie.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS, kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS